

at vi samtidig har udformet forslagene sådan, at vi heller ikke lægger grunden til et inflationspres på et senere tidspunkt. Det betyder også, at der ikke i regeringens forslag ligger en varig forhøjelse af statens udgifter, som på et senere tidspunkt kunne nødvendiggøre skatteforhøjelser.

Vi er nu nået halvvejs gennem folketingsåret, uden at der har været alt for store muligheder for, at folketinget kunne arbejde med lovgivningsstoffet. Vi må jo nok se i øjnene, at tiden frem til den 1. april vil blive stærkt præget af arbejdet med finansloven, stærkt præget af forhandlingerne om og gennemførelsen af den nødvendige økonomiske lovgivning.

På denne baggrund mener regeringen, at det vil være nødvendigt og rigtigt, at det øvrige lovgivningsarbejde begrænses mest muligt.

Jeg har også bevidst begrænset redegørelsen her i dag til de mest påtrængende opgaver, og jeg skal ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind på den øvrige lovgivning i resten af dette folketingsår, men jeg vil på anden måde orientere folketinget om, hvilke lovforslag regeringen påregner at fremsætte. Regeringen vil så hurtigt som muligt fremsætte disse forslag.

På det her skitserede grundlag, som har sit udgangspunkt i socialdemokratiets helhedsplan, indbyder regeringen folketingets partier til forhandling og til samarbejde. Regeringen er rede til at drøfte andre forslag, som kan indgå i en samlet helhed til fremme af erhvervsudviklingen og beskæftigelsen. Det afgørende er, at folketinget nu handler hurtigt.

For at opnå politisk stabilitet må vi alle erkende, at ingen af os kan stå stejlt på vore egne synspunkter. Viljerne må nødvendigvis bøjes mod hinanden.

Regeringen erkender den parlamentariske situation. Vi er os vort ansvar bevidst. På det grundlag, vi har lagt frem, vil vi søge at formidle et samarbejde, der kan føre til den stabilisering af det politiske arbejde, som må være et overordnet mål. Det er mit håb, at vi vil blive mødt med den samme gode vilje fra de øvrige partiers side.“

(Efter at statsministeren havde fremsat ovenstående erklæring, vedtog folketinget efter forslag af første næstformand